

Ogsaa i denne Paragraf haves der Brug for Tilsynsmandens Virksomhed. Foruden de efter § 2 indlagte skal der nemlig ogsaa kunne indlægges Personer, der allerede ere tvangsendlagte paa Hospitaler som sindssyge, alkoholisk sindssyge. Af disse vilde en Del kunne faa en mere passende Kur paa en Helbredelsesanstalt for Drankere end paa et Sindssygehospital, og de bør derfor kunne overflyttes paa Statshelbredelsesanstalten, men da det ogsaa gælder om ikke at faa Patienter ind paa denne Anstalt, som ikke egne sig for den, og da mange alkoholisk sindssyge kun ville volde Forstyrrelser dér, er det vigtigt at have en lægekyndig Tilsynsmand, der kan gøre de fornødne Sondringer og værne Helbredelsesanstalten mod at blive et Afløb for Sindssygeanstaltens Overflod af Patienter.

§ 9. Ved Siden af den i § 7 foreslaaede Statsanstalt har man foreslaaet en Afdeling af den Tvangsarbejdsanstalt, der er besluttet oprettet ved Straffelovstillæget af 1. April 1905 § 11, anvendt til Optagelse af Personer, hvis kroniske Alkoholisme er saa stærkt fremskreden, at der ikke er synderligt Haab om deres Helbredelse, men som det af Hensyn til Samfundets Sikkerhed er nødvendigt at tage sig af: Betlere, Vagabonder, Fattiglemmer og Forbrydere, der ere nedbrudte af kronisk Alkoholisme, og som det paa den ene Side er utilraadeligt at lade gaa paa fri Fod, men som paa den anden Side ikke tiltrænge den Indespærring, som nu saa ofte bliver dem til Del i Straffeanstalter, Fængsler eller paa Tvangsarbejdshuse. Disse Personer, for hvis Vedkommende Strafindespærring som Regel er uvirksom og tilmed skadelig, kunne med mere Udbytte for dem selv og Samfundet anvendes ved Frilandsarbejde paa en Anstalt, netop indrettet for saadanne Patienter. Den herskende Pladsmangel paa Straffeanstalter og i Sindssygehospitaler vilde derved for en Del blive afhjulpen.

Og for den i § 7 omtalte Statshelbredelsesanstalt er det dernæst af Vigtighed, at der er et saadant Sted, hvor de urolige og trodsige i Nødsfald kunne overføres. Helbredelsesanstalten er, som anført, en Anstalt for tvungent indlagte. Det er at vente, at ikke alle Tvangspatienterne ville falde til Føje paa Anstalten, og for at hævde Disciplinen og holde oprørske Lyster nede er det vigtigt at kunne henvise til en Overflyttelse paa Tvangsarbejdsanstalten som Følgen af slet Optørsel. Imidlertid har man til Sikring mod ufornøden Strenghed ment, at den nævnte Overflytning ikke burde kunne ske uden Tilsynsmandens Samtykke.

§ 10. Ihvorvel Statstvangsarbejdsanstaltens Afdeling for drikfældige nærmest er beregnet paa Personer, der ere komne saa langt ned, at Helbredelse ikke er ventelig, bør Bestræbelserne dog være rettede paa Helbredelse og Muligheden heraf tages i Betragtning. En Løsladelse af Anstalten paa Grund af Helbredelse bør formentlig ske rent administrativt, og naar man for de under § 9 b nævnte Personers Vedkommende har krævet kongelig Resolution, er Grunden den, at Løsladelsen for deres Vedkommende er en Benaadningsakt.

§ 11. I det Øjeblik, Bestræbelsen for Drankeres Helbredelse anerkendes som et Statsformaal, synes det at være en Selvfølge, at Staten ikke rolig kan se paa privates Forsøg paa at modarbejde Helbredelsen ved at forskaffe Patienten stærke Drikke eller hjælpe den tvangsendlagte til Flugt¹).

§ 14. Delinkventomkostninger : Omkostninger ved det offentliges Forfølgning af Lovovertrædelser, blandt andet ogsaa Udgifterne til Fængselsopholdet, udredes nu af Amtsrepartitionsfonden, hvis Sagen forfølges i en Landjurisdiktion, men ved Ligning paa Amtets Købstæder, hvis Sagen forfølges i en Byjurisdiktion. Som Regel bliver dog den domfældte paalagt at erstatte disse Omkostninger (Sagens eller Aktionens Omkostninger).

Den samme Regel har man ment at burde anvende ved Tvangsanbringelsen af Drankere i Henhold til Dom, idet man dog henviser til Udtalelsen i Motiverne til Forslaget til Lov om Beværtning m. m. (§ 52), hvorefter man har tænkt sig ved Afgift paa Alkoholudskænkning at danne en Bevillingfond, der skulde erstatte Amts- og Købstadkommunerne disses Udgifter.

Retsforfølgningen mod Drankere efter § 2 og Anbringelsen efter § 7, 1. Punktum, samt § 9 a vil altsaa være at betale som Delinkventomkostninger.

Blandt Delinkventomkostningerne er der dog nogle, som Staten betaler, nemlig

¹) England, Bilag S. 28.